

РЕШЕНИЕ

№ 3488

гр. София, 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 29.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10216** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по изпратената по подсъдност от Върховния административен съд жалба на [фирма] срещу Заповед № Т-РД-16-201/30.06.2020г. на министъра на туризма. С оспорената заповед са обявени допуснатите до участие и недопуснатите до участие в търга с тайно наддаване кандидати за отдаване под наем на обект изключителна държавна собственост, обособена част от крайбрежната плажна ивица, представляващ отделна част от морски плаж „К. – север“, находящ се в [община], Област Д., обявен със Заповед № Т-РД-16-152/18.05.2020г. на министъра на туризма, както и е определен спечелилия търга участник. Оспорващото дружество, съгласно т.2 от заповедта, не е допуснато до участие в търга, тъй като е нарушило изискванията на т.9.13 във вр. с т.9.4. и не отговаря на изискванията на т.9.2. от тръжната документация, поради което е отстранено на основание т.9.16.1 от нея.

Жалбоподателят оспорва заповедта в нейната цялост като сочи, че допуснатите нарушения от комисията при преценката за недопустимост на предложението му са се отразили върху решението на комисията за класиране на обявения за спечелил търга участник и ако това нарушение не е било допуснато резултатът от търга би бил друг. Конкретно като нарушения в частта за недопускането му сочи ограничаването на достъпа му при провеждането на търга. На следващо място твърди липса на мотиви в оспорения акт, както и липса на съставен от комисията писмен протокол за всички действия по преценка допустимостта на предложенията. Претендира разносните по

делото.

В писмено становище, представено по делото на 17.03.2021г., жалбоподателят чрез адв.Д., моли за обявяване нищожността на оспорената заповед в частта, с която не е допуснат до по-нататъшно участие и е определено [фирма] за спечелило проведения на 23.06.2020г. търг с тайно наддаване. Съображенията за това са, че оспорената заповед е издадена от заместник-министъра на туризма при условията на заместване въз основа на Заповед № Т-РД-32-39/30.06.2020г. на министъра на туризма без да налице основания за това, тъй като министърът не е отсъствал от страната и не е бил в законоустановен отпуск. На посочената дата на издаване на оспорената заповед – 30.06.2020г. министърът на туризма е бил на среща в [населено място] с представители на туристическия бранш и други длъжностни лица от различни ведомства за обсъждане на летния сезон в условията на пандемията от КОВИД. Позовава се на Тълкувателно решение № 4/22.04.2004г. по т.д.№ 2002г. на ВАС. В съдебно заседание на 29.04.2021г., когато е даден ход на устните състезания, не се представлява.

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание.

Заинтересованата страна [фирма], редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по оспорването.

Заинтересованата страна [фирма], редовно и своевременно призована, не се представлява в съдебно заседание. В писмено становище, представено по делото на 18.03.2021г. моли жалбата да бъде уважена по подробно изложените в него съображения. Претендира присъждането на разноски по представен списък.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните, че морски плаж „К. – север“, [община], Област Д. е публична държавна собственост и че за него е съставен Акт за изключителна държавна собственост № 887/01.03.2005г.

На основание чл.8, ал.1, т.5 и чл.7, ал.5 от Закона за устройството на черноморското крайбрежие /ЗУЧК/ със Заповед № Т-РД-16-152/18.05.2020г. на министъра на туризма е наредено да се проведе търг с тайно наддаване за отдаване под наем на обект изключителна държавна собственост, обособена част от крайбрежната плажна ивица, представляващ отделена част от морски плаж „К. – север“, находящ се в [община], Област Д., с площ 45 855 кв. м, ПИ с идентификатор 39493.39.24 по КKKP на [населено място], [община], Област Д., индивидуализиран съгласно данните в Акт за изключителна държавна собственост № 887/01.03.2005г. и специализираната карта на морски плаж „К. – север“. Със същата заповед е утвърдена и тръжната документация. Обява за търга е публикувана във вестниците „24 часа“ и „Труд“ броеве от 21.05.2020г.

Заявление за участие в търга са подали [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

За работата на тръжната комисия за проведения търг с тайно наддаване на 23.06.2020г. е съставен протокол, въз основа на който е издадена оспорената заповед от заместник-министъра на туризма И. Г. на основание Заповед №

Т-РД-32-39/30.06.2020г. на министъра на туризма. Последната е приета като доказателство по делото /л.22/ като видно от нея, на основание чл.25, ал.4 от Закона за администрацията във вр. с чл.4, ал.3 и чл.5, ал.3 от Устройствения правилник на Министерството на туризма, министърът на туризма Н. А. е наредила от 30.06.2020г. до 30.06.2020г. вкл. да бъде замествана от заместник-министъра на туризма И. Г., която да изпълнява функциите на министър, с изключение на правомощията за разпореждане с държавно имущество.

По делото са приети представените с молба на ответника от 11.12.2020г. писмени доказателства във връзка с отсъствието на посочената дата на министъра на туризма.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, с оглед обстоятелството, че заповедта е издадена на 30.06.2020г., а жалбата срещу нея е заведена в деловодството на Върховния административен съд на 14.07.2020г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл.168, ал.1 АПК съдът извършва проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК като според ал.2 на чл.168 АПК обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Както се посочи по-горе, оспорената Заповед № Т-РД-16-201/30.06.2020г. е издадена от заместник-министъра на туризма И. Г. в условията на заместване, въз основа на основание Заповед № Т-РД-32-39/30.06.2020г. на министъра на туризма.

Съгласно чл.4, ал.3 от Устройствения правилник на Министерството на туризма, функциите на министъра в негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен с писмена заповед за всеки конкретен случай заместник-министър.

От приетите по делото в съдебно заседание на 29.04.2021г. писмени доказателства не се установява на датата на издаване на оспорената заповед – 30.06.2020г., министърът на туризма да е отсъствала от страната или да е била в законоустановен отпуск. Не се оспорва от страните по делото и от посочените доказателства се установява, че на 30.06.2020г. министър А. е участвала в среща с представители на туристическия бранш и длъжностни лица от различни администрации, проведена в [населено място], с цел обсъждане провеждането на летния туристически сезон в условията на COVID-19. На същата дата министър А. е упражнявала правомощията си като министър, видно от обстоятелството, че заповедта за заместване, по силата на която оспорената заповед е подписана от заместник-министъра Г., упражнявайки правомощията на министъра в условия на заместване, е издадена на същата дата, на която е издадена и оспорената заповед – 30.06.2020г.

Предвид обстоятелството, че в Устройствения правилник на Министерството на туризма са посочени изчерпателно хипотезите, в които може да се осъществи заместване, а по делото липсват доказателства за наличието на причини, обуславящи прилагането на която и да е от тези хипотези, съдът приема, че издадената заповед за заместване не може да породи последиците, към които е насочена и липсва основание оспорената заповед да бъде издадена от заместник-министъра на туризма И. Г..

Съответно оспореният акт е издаден от лице, което не разполага с правомощията за това и представлява нищожен административен акт – издаден от некомпетентен орган.

Отделно от това в заповедта за заместване изрично е посочено, че се предоставят правомощия в условията на заместване с изключение на правомощията за разпореждане с държавно имущество. Определянето на лице за спечелило процесния търг води до извод, че е извършено разпореждане с държавно имущество, което е самостоятелно основание, да се приеме, че заместник-министъра е нямала правомощие да издава оспорената заповед.

За пълнота следва да бъде посочено, че аналогични съображения са изложени в Решение № 1503/19.10.2020г., постановено по адм.д. № 1830/2020г. по описа на Административен съд – Варна, оставено в сила с Решение № 1792/11.02.2021г., постановено по адм.д. № 13372/2020г. по описа на Върховния административен съд, с което по жалба на [фирма] е обявена нищожността на Заповед № Т-РД-16-201/30.06.2020г. на министъра на туризма в частта, с която дружеството – жалбоподател по това дело не е допуснато до участие в търга и е определено [фирма] за спечелил търга с тайно наддаване, проведен на 23.06.2020г. за отдаване под наем на обект изключителна държавна собственост, обособена част от крайбрежната плажна ивица, представляващ отделна част от морски плаж „К. – север“, находящ се в [община], Област Д..

По изложените съображения следва да бъде обявена нищожността на процесната заповед в оспорената част. Предвид така установената нищожност на оспорения акт съдът не следва да обсъжда останалите основания, сочени в жалбата.

Основателна при този изход на спора е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските по производството. Такива са доказани от оспорващия в размер на 800 лева, от които 50 лева за внесена държавна такса по оспорването и 750 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.107 по делото. На заинтересованата страна [фирма] разноски не се следват по арг. от разпоредбата на чл.143 АПК и чл.78, ал.10 ГПК вр. чл.144 АПК.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 и ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалбата на [фирма] нищожността на Заповед № Т-РД-16-201/30.06.2020г. на министъра на туризма в частта, с която жалбоподателят не е допуснат до участие в обявения със Заповед № Т-РД-16-152/18.05.2020г. на министъра на туризма търг с тайно наддаване за отдаване под наем на обект изключителна държавна собственост, обособена част от крайбрежната плажна ивица, представляващ отделна част от морски плаж „К. – север“, находящ се в [община], Област Д. и е определен за спечелил търга [фирма].

ОСЪЖДА Министерство на туризма да заплати на [фирма] сумата в размер на 800 /осемстотин/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: